

Polomské novinky

Mesačník občanov obce Polomka • Ročník XXIX • 17. august 2019 • Nepredajné

8

Dnes v čísle:

- STRETNUTIE HOREHRONCOV
- AKO Z FILMU
- FRAGMENTY VÝŠIVIEK A KROJOVÝCH SÚČASTÍ ZO ZÁVADKY NAD HRONOM
- HOREHRON, HOREHRON, TY KRÁSNY HOREHRON
- NOČNÁ HASIČSKÁ

75. VÝROČIE SLOVENSKEHO NÁRODNÉHO POVSTANIA

Roky plynú. Tvoria sa nové dejiny, novodobé dejiny, moderné dejiny. Každý z nás však pevne verí, že časy vojnových rokov sa nikdy nena- vrátia. Časy strachu, bojov, hukotu zbraní, biedy a nedostatku. A preto nesmieme zabudnúť. Dňa 28. augusta si položením vencov k pamät- ným miestam pripomenieme tieto ťažké časy, všetkých odvážnych, ktorí z úprimného presvedčenia šli na možnú smrť. Mnohí z nich padli, mnohí sa nevrátili domov. Čest ich pamiatke.

ŠKOLA VOLÁ

Riaditeľstvo Základnej školy v Polomke oznamuje žiakom, že školský rok 2019/2020 sa začne 2.9.2019 o 9.00 hod v kultúrnom dome.

TENISOVÝ TURNAJ O POHÁR STAROSTU OBCE

Pozývame tenistov z našej obce a priateľov tenisu na V. ročník turnaja o pohár starostu obce, ktorý sa uskutoční 7.9.2019 (sobota), začiatok o 08:30h na multifunkčnom ihrisku v Polomke. Štartovné ako vždy 0 €, k dispozícii bude minerálka, pivo nealko a občerstvenie.

Prezentácia súťažiacich bude o 8.30 na mieste a v deň turnaja.

L.H

OBCENÉ ZASTUPITEĽSTVO BUDE ZASADAŤ V SEPTEMBRI

Podľa § 13 ods. 4, písm. a/ zákona č.369/1990 Z. z. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov starosta zvoláva zasadnutie obecného zastupiteľstva na deň :

19. septembra (štvrtok) o 18,00 hodine

(v budove obecného úradu – bočný vchod)

Program:

- 1/ Otvorenie
- 2/ Voľba návrhovej komisi
- 3/ Správa o plnení uznesení obecného zastupiteľstva a kontrolnej činnosti
- 4/ Zhodnotenie plnenia rozpočtu obce za I. polrok 2019 vo výdavkovej a príjmovej časti a likvidácia pohľadávok
- 5/ Správa o zabezpečovaní úloh na úseku požiarnej ochrany za I. polrok 2019
- 6/ Rôzne
- 7/ Interpelácia a diskusia

Svedectvo o Slovenskom národnom povstaní

V každom čísle Polomských noviniek vám budeme prinášať na seba nadväzu- júce úryvky z publikácie Svedectvo o Slovenskom Národnom Povstaní, ktorej autorom je náš rodák Gen. Dr. Mikuláš Ferjenčík. Publikáciu vydalo Universum Sokol Publications New Jersey v USA.

Dielo autora prinášame v pôvodnom znení.

Predmluva – autor Anton Oravan

Mnoho vody pretieklo Dunajom a Váhom od doby Slovenského národného povstania. Svedectvo Dr. Mikuláša Ferjenčíka, ako generála Československej armády a jeho skúsenosti dôstojníka v Československej armáde pred Hitlerovým nástupom sú neoceniteľným prínosom k pravému osvetleniu vzniku odboja, ktorý bol zneužitý v prospech menšiny na úkor väčšiny. Je historickým faktom, že Sovietsky zväz od bitky u Stalingradu, postupne menil svoje pozície po stránke obrany i po stránke ďalekosiahlych cieľov opanovania čo najväčšej čiastky Európy po vojne. Šikovné manévrovanie Stalina a jeho schopnosť oklamať i vlastného záchrancu, prezidenta Spojených štátov amerických Roosevelta, bolo majstrovským kúskom jedinečným v histórii národov. Jaltská konferencia je toho najlepším dôkazom.

„Nevďak svetom vládne“ – je naše staré príslovie. Desaťtisíce tankov-amerických tankov- prichádzajúcich z Ameriky a vylodovaných v prístavoch perzského zálivu- doprevádzaných desaťtisícami nákladných vozidiel s miliónmi tonami munície a leteckého ma-

teriálu, zachránili Rusov u Stalingradu. V dnešných učebniciach v Sovietskom zväze a jeho podrobených národov niet zmienky o tom. Ani zmienka o nesmiernych obetiach Západných spojencov pri dopravovaní vojenského materiálu a potravín cez Atlantický oceán s konečným smerom Murmansk pre sovietske branné sily sa neobjavuje v prácach takzvaných sovietskych historikov a komentátorov. Len miliardové dlžoby Sovietskeho zväzu Amerike sú historickým dôkazom. Faktom po štyridsiatich rokoch zostáva, že Sovietsky zväz neplatí tieto dlžoby. Jediný Winston Churchill neveril Stalinovi, ale Veľká Británia bola odkázaná tiež na pomoc Spojených štátov a tak chtiac – nechtiac Churchill bol prinútený hrať na Rooseveltove husle.

V retrospektíve je ľahšie posudzovať zradu nad zradu zo strany Sovietskeho zväzu a preto Slovenské národné povstanie akokoľvek bolo značným prínosom v spoločnom boji proti Nemcom, veľké straty hlavne na ľudských životoch a vypätie značnej čiastky Slovenského národa – bolo len pešiakom na šachovnici stalinovskej stratégie na ovládnutie značnej čiastky Európy a na zlikvidovanie samostatnosti stredo-

a východoeurópskych národov.

Ako generál Ferjenčík spomína, bol prinútený spolupracovať s komunistami a Slovenská Národná Rada sa stávala viac a viac len nástrojom nástupu komunistického diktátu. Po týždne bol prakticky väzňom Sovietov, keď konečne po dlhých pretahovačkách spôsobilých Šmidkom a kompániou, dorazil do Ruska. Zatiaľ čo Šmidke, ako špión Sovietov, bol na voľnej nohe, on generál Ferjenčík bol bezmocný väzeň, i keď reprezentoval nielen Čs. armádu, ale i vládu Československa v Londýne.

Generál Ferjenčík robil čo mohol, aby presadil záujmy spoločného boja. V tej dobe však už Sovieti hnali Nemcov a plánovali zneužívať Československo – Sovietsku zmluvu z 12. decembra 1943. Nie je veľkou útechou, že Sovieti zradili prvú Československú armádu a zneužili Slovenské národné povstanie vo svoj prospech a v prospech Gottwalda, Šmidkeho a Komunistickej strany Československa. Infiltrácia komunistickými agitátormi národných výborov na Slovensku bola dobre plánovaná. Sovietske armády sa dívali z povzdalia na likvidáciu Čs. armády, ako sa dívali na Varšavské povstanie proti Nemcom. Nechceli Poliakov ani Slovákov ako spolubojovníkov. Úmysel bol jasný a dnes je ešte jasnejší: Rozmelníť súdržnosť menších slovanských národov a podria- diť si ich pre vlastnú expanziu ako služobníkov veľmoci a ako povolných otrokov komunistické doktríny.

Dr. Ferjenčík ako živý svedok podáva faktický popis udalostí a jeho svedectvo

pokračovanie na str. 4

Stavebný ruch v obci

Stavebným a rekonštrukčným prácam zaiste najviac praje leto, a preto sme teraz aj my sústredili sily na dokončenie už začatých prác alebo na začatie nových projektov.

V súčasnosti sme ukončili práce na zateplení budovy telocvične základnej školy a zároveň prebiehajú práce na vybudovaní nového oplotenia areálu základnej školy popri hlavnej ceste I/66. Súbežne pracujeme aj na budovaní detského ihriska oproti MŠ pri štadióne. Terénne a betonárske práce sú ukončené, čaká sa na vyzretie betónu a budú sa osádzať hracie komponenty. Budeme sa snažiť detské ihrisko odovzdať do užívania tak, aby si ho deti užili ešte za pekného počasia.

Aj v materskej škole využívame skutočnosť, že nie je vykurovacie obdobie, a preto sme pristúpili k výmene všetkých ventilov na radiátoroch tak, aby bola možnosť regulovať teplotu v jednotlivých častiach tohto rozsiahleho objektu.

V mesiacoch august a september sa púšťame do výstavby chodníka v Hámre. Chceme vybudovať posledný úsek smerom od cesty na bývalú železničnú stanicu Hámor po rodinný dom pani Malčekovej v dĺžke 143 metrov, a tak zvýšiť komfort a bezpečnosť chodcov aj na tomto úseku.

Momentálne sa intenzívne pracuje aj na rekonštrukcii

priestorov v budove lekárne hore na poschodí. Plánujeme do konca augusta ukončiť rekonštrukciu ordinácie, čakárne a bezbariérového sociálneho zariadenia pre ambulanciu zubnej lekárky MUDr. Hermanovej.

V tomto období sa pripravujeme na realizáciu časovo, organizačne a finančne náročného projektu vodovodu v Hámre. Jedná sa o vybudovanie dvoch prívodných vetiev a to od prameňa v smere do Hámru. Táto vetva v dĺžke 340 metrov bude musieť počkať na zožatie zasiatej kukurice. Druhý úsek od vodojemu smerom k miestnej časti Polomka Hámor je dlhý 570 metrov. Stavbu tohto úseku po dodaní potrebného vodovodného potrubia okamžite zahájime. Po uložení vodovodných potrubí a napojení vodojemu cez montážne komory, bude pre obyvateľov Hámra k dispozícii 50 m³ pitnej vody. V porovnaní so súčasným stavom, keď vodojem má objem 13m³ a na vodovodnom potrubí sú ešte aj nejaké straty, množstvo vody po dokončení dieľa bude predstavovať značné navýšenie, ktoré pozitívne ovplyvní kvalitu života obyvateľov miestnej časti Polomka – Hámor. Rozvody v tejto miestnej časti sa budú realizovať v ďalších etapách.

Ing. Ján Lihan, starosta obce

**SPOLOČENSKÁ KRONIKA
JÚN 2019**

Narodení: 1, Prihlásení: 5, Odhlásení: 1,
Zomretí: 2.
Počet obyvateľov k 31. 7. 2019: 2936

SPOMÍNAME

Odišiel si cestou, ktorou kráča každý sám, no brána spomienok zostane otvorená dokorán. Hoci Ťa už niet ocko medzi nami,
v našich srdciach zostávaš stále s nami.
Dňa 7. augusta uplynulo dlhých dvadsiť rokov, čo nás opustil náš otec, starý a prastarý otec

Ján Šandor

a 12. augusta sme si pripomenuli jeho nedožitú osemdesiatu piatu narodeninu. S láskou a vďakou na Teba otec spomína dcéra Janka s rodinou.

„Celé ľudstvo má jedného autora a je jedným zväzkom knihy. Keď človek zomrie, jeho kapitola sa z knihy nevytrhne, ale preloží sa do lepšieho jazyka; a každá kapitola sa musí takto preložiť. Boh používa niekoľko prekladateľov: niektoré kapitoly prekladá vek, niektoré choroba, niektoré vojna, niektoré spravodlivosť, ale v každom preklade je Božia ruka a tá zviaže všetky naše roztratené listy pre tú knižnicu, kde každá kniha bude otvorená pre každého.“
Ten kto ho poznal, spomenie si, kto ho mal rád, nezabudne.

Dňa 18. augusta uplynuli dva roky od smrti nášho manžela, otca, starého a prastarého otca

Františka Harvanku

a 10. júla sme si pripomenuli jeho nedožitú deväťdesiatu narodeninu.
S vďakou spomína smútiaca rodina

*Pozeráme hore ku hviezdám,
vieme, že ste niekde tam.
Pri tom pohľade si slzy utierame
a na Vás obidvoch s láskou spomínáme.*

Dňa 20. augusta si pripomenieme bolestivé štvrté výročie úmrtia našej milovanej

Emílie Jagerčíkovej

a 24. augusta smutných 18 rokov od smrti nášho drahého

Ondreja Jagerčíka

S nehynúcou láskou spomínajú synovia s rodinami.

INZERCIA

Kúpim harasky šatky 6 ks, obalčokové oplecká a obyčajné oplecká, brusliaky a modrotlačové sukne tlačienky. Ponúkajte na tel: 0907113548

Hľadáme ľudí pre spoluprácu v oblasti turistiky, ktorí by boli ochotní a schopní vo svojej domácnosti variť tradičné jedlá pre organizované skupiny turistov. Bližšie informácie: 0907113548

Stretnutie Horehroncov

V Polomke sa v poslednú júlovú sobotu konal už štvrtý ročník stretnutia Horehroncov. Posolstvo tohto podujatia však nespočíva len v prezentácii jednotlivých folklórnych skupín v galaprograme. Bol to deň plný dobrej nálady, zážitkov, emócií, diskusií, spevu a ľudovej hudby, nových aj starých priateľstiev.

Stretnutie Horehroncov sa začalo otvorením pestrých tvorivých dielní v parku pri kultúrnom dome. Bolo naozaj zaujímavé sledovať, ako od rána polomské centrum oživalo a to všetko vďaka ochotným ľuďom, ktorí si našli čas a prišli!

Slovom zúčastnených hostí počas celého dňa sprevádzal Martin Kopor: "No síce vonku prší, to je pravda, ale nálada u ľudí srší. A že som navštívil Polomku, to ma vôbec nenudí, lebo stretávam tu naozaj dobrých ľudí. Inakšie povedané, kde moje nohy zabľúdia, všade žijú dobrí ľudia!"

A presne tí dobrí a šikovní pripravili výstavu krojov v polomskej drevnici, kde mohli návštevníci vidieť aj to, ako krojové súčasti vznikajú. Ženičky záujemcov obliekli do polomského kroja za sprievodu tradičného spevu. Návštevníci mali možnosť zúčastniť sa aj prednášky so Zuzanou Drugovou, ktorá o prednáške povedala: "Pokladala som za dosť dôležité pripraviť niečo aj z histórie vývoja krojov a upozorniť na to, ako je dôležité, aby sme si uvedomovali z ktorého obdobia, ktorá časť ľudového odevu pochádza. Hlavne, keď hovoríme o prostredí takej folklórnej dediny, ako je Polomka. Každé obdobie totiž malo svoj vzácny a špecifický vývoj a do každého obdobia niečo patrilo a naopak niečo iné nepatrilo." Rozhovory však neboli len o tradičnom ľudovom odevu, ale aj o včelích a ovčiarskych výrobkoch či remeslách.

Na Polomku zavítal aj herec Přemysl

sme tu veľmi výnimočnú atmosféru. Obliekli nás do nádherných krojov, robili sme sprievod a dokonca sme aj spievali. V podstate, či prší a či neprší, slnka je tu viac než dosť z tých radostí a z tých srdc, ktoré tu žiaria!"

Polomské námestie rozvoňalo tradičnými jedlami z Polomky, Beňuša a Závadky nad Hronom. Varili sa halušky, závadské gulky, trhance, kapustnica a prekladaneč, pieklo sa mäso a hádam najobľúbenejšie poplamentečky. Poobede najmenších zabávala pred kultúrnym domom Saška a Baška, ktorá si s deťmi zaspievala a zatancovala. No deti sa od domácich folklóristov naučili aj to, ako sa drelej bavilo na dedine.

Horehron, Horehron, ty krásny Horehron vyvrcholil programom, v ktorom vystupovali tí najmenší, sólisti a aj členovia zúčastnených horehronských skupín. Na konci vystúpenia boli diváci nadšení a my účinkujúci tiež. So slzami v očiach sme si vypočuli krásnu

Boublík s partnerkou Karin Olasovou, ktorá nadšene dodala: "Sme tu prvýkrát, ale určite nie posledný! Zažili

poklonu od moderátorov programu! Hostí sme so živým hudobným sprievodom vypravovali až pred kultúrny

dom, kde hudba pokračovala. No a čo dodať na záver? Slovami Martina Kopora: "Tieto kraje sú naozaj vzácne srdca a tento človek je poklad, ktorý si treba vážiť. Nikdy netreba zabudnúť, že dvere Horehronia majú byť každému vždy otvorené dokorán."

Myslím si, že je na mieste poďakovať všetkým, ktorí prispeli k vytvoreniu tohto horehronského dňa! Veľká vďaka!

Pavla Pisárová

Horehron, Horehron, ty krásny Horehron

Na spomínanej akcii ste si mohli pozrieť okrem ľudovej tvorby a tradície aj naše detské centrum Macíkovo, ktoré si pripravilo v našom parku zaujímavé aktivity pre deti. Detičkám sme chceli ukázať, ako sa niekedy deti hrávali od hojdačiek

drevených kohútov, starého moskviča cez kaštielske lego či ručne vyrobenej kyvadlovej hojdačky. Hojdačka zaujala nielen deti, ale aj rodičov. Deťom sme pripomenuli aj rozprávkové bytosti, ako boli víla Amálka, vodník, Červená čiapočka alebo trojhľavý drak. Každá postavka mala pre deti pripravenú aktivitu. Víla Amálka zbierala šišky a potrebovala pohádzať do prúteného koša. Červená čiapočka mala pripravený košík s ovocím pre starkú, ktorý ukradol zlý vlk. A tak deti museli po drevenom chodníku s lyžicou v ruke, kde mali vajčka na výmenu pre vlka za ovocie pre starkú. Vodníkovi počasie nevyšlo

a tak nemohol vo fontáne zbierať dušičky tak pomáhal deťom pri hrách a fúkal im zábavné bubliny. Trojhľavý drak pomáhal pri kaštielskom legu poskladať dom, pyramidu alebo cestu. Lyžovalo sa, aj keď nebol sneh a chodilo sa na atypických chodúľoch. Chceli by sme však aj poukázať na účasť detí nielen z našej obce, ktorých opäť nebolo tak veľa, ale za to prišli aj z iných regiónov aj za nepriaznivého počasia sa zahráli a užili si s nami deň.

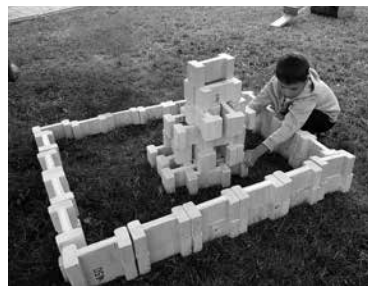
Touto cestou chcem poďakovať organi-

zátorom za skvelú akciu v obci, všetkým ktorí tomu dopomohli a, samozrejme, mojim mamičkám.

Veľké ďakujem patrí aj výrobcovi drevenej kyvadlovej hojdačky, rodine Jagerčíkovej za kaštielske lego, starého moskviča a hojdačiek hračiek a ďakujeme aj rod. Omastovej a rod. Kocprdovej.

Mohli ste zažiť úžasný program v drevenici, kde ste si mohli vyskúšať priasť, tkať, vytáčať med, vyrobiť sviečku alebo sa obliecť do nášho polomského kroja. Pre tých starších a aktívnejších si oteckovia pripravili športové aktivity, ako boli hádzanie do plechoviek, strieľanie z luku a hry s loptou. Pre tvorivejších bola pripravená tvorivá dielňa, ktorá mala veľký ohlas nielen u detí, ale aj rodičov. Mohli si vyrobiť ozdoby z fliaš, maľovať na kamene, vytvárať zaujímavé obrazy z potravín. Na svoje si prišli nielen dievčatá, ale aj chlapci, ktorí si mali možnosť vyrobiť drevenú hračku, ako traktor alebo auto. Kto si nevyrobil, mohol si aj kúpiť. Zaujímavosťou pre deti boli hlavne buginy, s ktorými sa mohli pretekať okolo fontány. S pestreším tento rok bolo maľovanie perníkov. Kto mal záujem, si mohol dať niečo na-

maľovať na tvár. Novinkou tento rok pre všetky deti bola animátorka Saška Baška, ktorá doniesla dobrú náladu. Deti si mohli s ňou zatancovať, zaspievať a niečo nové sa naučiť a na záver sa s nimi odfotila, dala im drobnosť na pamiatku. Oddýchnuť ste si mohli v oddychovej zóne s vrecami naplnenými senom. Deti ich využili nielen na oddych, ale aj na zábavu. V rámci sprievodného programu ste mohli zažiť, ako sa hrávali a zabávali naši starí rodičia. A samozrejme, ste sa mohli dobre najesť tradičnými jedlami, ako boli halušky, guľky alebo posúch.

DC Macíkovo

Fragmenty výšiviek a krojových súčastí zo Závadky nad Hronom

Výstava sa uskutočnila v rámci akcie Horehron, ty krásny Horehron. V objekte výstavy prebehla aj prednáška s lektorkou PhDr. Zuzanou Drugovou. Niektoré krojové súčasti bolo možné zhladiť len tu, pretože boli špeciálne na túto príležitosť zapožičané od súkromných osôb, ktoré si ich uchovávajú ako dedičstvo po rodičoch a prarodičoch. Srdečná vďaka im a samozrejme aj ľuďom, ktorí to zabezpečili.

Štefan Németh

Ako z filmu

Tento rok na „Horehron“ som mala trochu inú úlohu, ako zvyčajne. So Zuzkou Pompurovou sme vytiahli pár kúskov kroja z našich skriň, aby sme tak mohli sprostredkovať záujemcom pocit, aký zažívame od svojho detstva, a to pocit byť v ňom oblečený a preniesť sa tak na chvíľu do dávnych čias.... Záujem bol veľký. Ale nie o tom je táto fotka ☺

V rámci dňa som vybehla do areálu pred kino, pozdravím sa známym, zistím, či všetko beží ako má atď... V tom sa na mňa pozrie Nika Horváthová a vraví: „Dada, sú tu nejakí herci...nevieme si za toho oného spomenúť, jak sa volajú“. A ja že: „De?“ Kuknem pred seba, v hlave otvárať šuflíky s menami, no ani mňa nič nenapadá ☺. Ale osvietilo ma veru: „Veď ten hral v Ordinácii v ružovej záhrade“. Viac mi nebolo treba ☺ Stačilo pár krokov, zoznámenie a začalo sa niečo, čo nikto z nás nečakal, nikto z nás neplánoval. Jednoducho to prebehlo. „Moje meno je Darina, vitajte u nás“. Podávajúc mu ruku si tak v duchu vravím, pekny si ty chlop, no navonok len toľko som mu povedala, že „Príďte do drevenice, oblečieme vás do kroja a odfotíme tak, že si z miesta rovno odnesiete aj fotku“. Prekvapene a zároveň radostne na mňa pozrel a hneď som vedela, že to nebude len taký normálny deň. Mali ste vidieť, jak sme šťuchali do telefónov, že kto to je, toho, hej a tak. Neprešla ani hodina a herci prišli. Přemysl Boublik (dajte so do google) – hrdý chlopek, vam volam spoločne s dlhoročnou priateľkou, známou muzikálovou speváčkou Karin Olasovou, zavítali do drevenice a spustili sa neskutočné, autentické a krásne momenty, na ktoré nikdy nezabudnem nie len ja, ale určite aj hŕstka ľudí okolo. Nedalo mi preto, nepodeliť sa s vami o nich aspoň slovne.

Popri obliekaní padlo niekoľkokrát od našich ženičiek: „Dianko, otváraj so-

bášnu, nak ich totok, uz naporiadok“. Karin na mňa pozrie a pýta sa: „To nás idete naozaj sobásiť?“ Zlatáááá ☺

Príbeh pokračuje, prichádza Dianka a navrhuje malý sprievod, keďže už bol aj Přemysl a aj Karin krásne ustrojené: „Hybajme obcou, pozveme hostí na prednášku o kroji, urobíme takú živú pozvánku“. Do toho prichádza moderátor Martin Kopor, zoradí pár ľudí a cestou veršuje, ako je to jeho zvykom. Karin a Přemysl si to užívajú ako na scéne, udivení, čo sa vlastne deje, prichádzajú spolu s nami na schody pred „kulturňak“ a celé to zavŕši Karin spievajúc do mikrofónu svoju obľúbenú pieseň „Vretienko mi padá“. Vraciame sa späť do drevenice, stále z každej strany cítiť zvláštnu, ale krásnu atmosféru. Karin sa usadí, eufória sa pomaly vytráca a neveriacky krúti hlavou. „Toto ste naozaj nemali navčičené? Ja som sa niekoľkokrát zamyslela nad tým, či sa mi naozaj sníva alebo to je realita. Ale pochopila som, že to je realita. Bolo to úžasné“.

Tak veru takto to bolo. Snáď sa mi podarilo aspoň trochu vám všetkým priblížiť atmosféru a snáď mi už rozumiete, prečo na tieto neskutočné, autentické a krásne momenty, nikdy nezabudnem.....

PS: Už nikdaj nebudem písať, bo sa mi neznali ruky zastaviť a som aj slzu vyronila. Ta bulo mne totok treba?

Darina Belková od Vojcika

NOČNÁ HASIČSKÁ

Prvú júlovú sobotu patrilo ihrisko v Polomke tradične hasičom. Od poludnia na ihrisku šantili najmladší. Hasičská mládež súťažila v útokoch s vodou. Tohtoročná detská hasičská súťaž mala príchut' smútku, keďže DHZ Polomka a tento svet opustil náš najstarší člen František Mikloško, ktorý chodil po minulých rokoch otvárať detskú súťaž, mal sa pomedzi detičky, rozprával im svoje zážitky, odovzdával im medaily. Chýbal nám jeho humor, skúsenosti, snáď dával na nás pozor z detského neba, pretože sme nemali žiadny úraz. Určite sa dobre zabavil aj na tom, že nám došiel benzín v mašine a museli sme bežať dokúpiť. Pre návštevníkov sa mohlo zdať, že súťaž je zdĺhavá, ale deti, ktoré celý školský rok navštevujú hasičský krúžok sa na túto súťaž tešia počas celého roka, zúčastnilo sa ich nad naše očakávanie veľa. Majú možnosť zabehnúť útok s mašinou, čo je pre deti najväčší zážitok a odmena za celoročnú prácu a tréningy. Deti súťažili v kategóriách chlapci, dievčatá. Prvou disciplínou bol skrátený útok s vodou, kde disciplínu vykonáva len 5 členov družstva strojník, bečkar, rozdeľovač a dvaja prúdari, sacie vedenie do nádrže s vodou hádže vedúci. Druhá disciplína bola ťažia, 5 členov ostáva, ale na saciu stranu sa pridávajú 3 členovia, ktorí musia naskrutkovať kôš, spojiť savice. Tento rok sa zúčastnili hasičské družstvá z Heľpy, Závadky nad Hronom, naše z Polomky a Braváčova. Nie je dôležitý výsledok, ale to, že si našli čas a zúčastnili sa zmerali si sily, čo to sa naučili. Ukázalo sa, že každé družstvo má svoje plusy, ale aj mínusy. Krásnou náhodou sa podarilo získať medailu každému, kto počas roka tieto disciplíny trénoval. Počas priebehu hasičských útokov sa mohli vyšantiť aj detičky, ktoré nenavštevujú hasičské krúžky. Pre účastníkov bolo pripravené obrovské skákacie

hasičské auto, kde sa vybláznilo nie jedno dieťa, ale aj dospelý. Kto mal chuť mohol sa odfotiť v hasičských autíčkach, urobiť si hasičské odtlačky, zajazdiť si prekážkovú dráhu v kartónových hasičských autíčkach, striekať na terč z dzerovky či ermak vaku, poskladať puzzle hasičského auta. Všade na ihrisku vládli hasiči. Najodvážnejší si zabehali aj mini železného hasiča. Za účasť na každom stanovišti dostali detičky sladkú odmenu. Najrýchlejší v jednotlivých disciplínach mini železného hasiča získali medailu. V kategórii škôlkar 3. Adamko Mudroch, 2.miesto Timejka Košťálová, 1.miesto Kvetka Nezbedová. Kategória 1.stupeň 3. Danielko Knižka, 2.miesto Emka Mišecková, 1.miesto Jakubko Bubelíny. Kategória 2.stupeň 3. Boris Medved, 2.Tomáš Semán, 1.miesto Daniel Sroka. Kategória Odvážny /

nad 15 rokov/ 3.Sebastián Švorc, 2.Kristián Švorc, 1. Norik Šandor. Všetky deti si prišli na svoje, unavené sa pobrali domov oddychnúť si, nastala menšia pauza, ihrisko sa pripravovalo na začiatok už 12.ročníka nočnej hasičskej súťaže a zároveň 7.ročníka Memoriálu Michala Ocela, na pamiatku pána Hasiča, ktorý mal obrovskú zásluhu na tom, že dnes máme v našej obci hasičskú stanicu. Pobrali sme sa zapáliť sviečku na jeho hrob, v duchu sme si zaspomínali na všetkých, ktorí sú už v hasičskom nebičku. Zotmelo sa, trať bola nachystaná, družstvá z celého regiónu sa začali schádzať a registrovať sa, každé družstvo dostalo pri štarte sladký koláč na povzbudenie z cukrárne na železničnej stanici, ihrisko sa naplnilo. Družstvá si na povel veliteľa súťaže Michala Ondriša nastúpili, tento rok sme počas nočnej súťaže mali aj výnimočne kolo Horehronskej hasičskej ligy, takže každé družstvo, ktoré behá HHL dostalo dve balenia vody Budiš. Družstvá sa prihovoril starosta

obce Ing. Ján Lihan a syn Michala Ocela Ján Ocel, moderátor privítal našich kamarátov hasičov z Dolných Ozoroviec. Hasičskú súťaž sme otvorili projekciou do vodnej záclony, kde mohli diváci vidieť videá našich domácich družstiev. Prvé sa na štart postavili družstvá kategórie veteráni, súčet veku siedmich súťažiacich presiahol hranicu 250 rokov. Po týchto družstvách odštartovali svoje útoky družstvá horehronskej hasičskej ligy, postupne družstvá HHL išli na druhý útok, ktorého čas sa už nerátal do výsledkov nočnej súťaže, ale zapisoval sa len do ligových tabuliek. Pomedzi ligové útoky sa miešali útoky družstiev, ktoré sa zúčastnili na Memoriáli Michala Ocela. Putovný pohár Michala Ocela za najrýchlejší čas súťaže si odniesli v ženskej kategórii Janik Fire Team a v mužskej Bartošová Lehôtka. Čo dodať na záver, česť porazeným, sláva víťazom, ĎAKUJEME všetkým, ktorí akokoľvek pomohli pri organizácii súťaže bez nároku na odmenu, mamičkám z MACÍKOVA za pomoc na stanovištiach, hlavnému kuchárovi Františkovi Černákovi, že nás všetkých nakrmil, „tetuškám langošárkam“ za vynikajúce langoše, Obci Polomka za markízy, pivné sety, prípravu areálu, Banskobystrickému samosprávnemu kraju za dotáciu, z ktorej sa zakúpili vecné ceny pre účastníkov a víťazov súťaží. Na záver len trikrát HURÁ, HURÁ, HURÁ, máme to za sebou, zažili sme krásny hasičský deň....

I.Tokárová

Svedectvo o Slovenskom národnom povstaní

pokračovanie zo str. 1

má nesmiernu historickú cenu nielen pre dnešok, ale najmä pre budúce pokolenia, ktoré budú nasledovať a budú požadovať konečné vyúčtovanie. Jeho podrobný popis udalostí tej doby v porovnaní s ostatnými faktami je nadmieru hodnotný. Nenecháva na pochybách úsilie slovenských národovcov, osvetľuje objektívne slovenských fašistov i keď zostáva dlhý vysvetleniu infiltrácie maďarónov. Zbýva historikom vyskúmať a osvetliť prenikanie zradcov od radov tzv. Slovenského štátu, ktorého služobníckovanie Hitlerovi bolo väčšie, lež čo od zradcov očakávali sami Nemci.

Gen. Dr. Mikuláš Ferjenčík svojim svedectvom sa zaslúžil ako verný bojovník v ťažkých podmienkach za svoj národ.

O divíznom gen. Dr. Mikulášovi Ferjenčíkovi

O Slovenskom národnom povstaní sa toho mnoho napísalo a píše dodnes. Ide však o literatúru skoro výlučne vydávanú v dnešnom Československu. Je len prirodzené, že bola prispôbená dnešným tam vládnucim pomeroch. V slobodnom svete je už len málo povolaných osôb, ktoré by mohli podať ich necenzurované svedectvo z osobných skúseností a poslúžiť tak budúcim pokoleniam urobiť si jasný obraz o udalostiach, ktoré hrali a budú hrať dôležitú úlohu v histórii Slovenska.

Gen. Dr. Mikuláš Ferjenčík je jeden z tých povola-

ných, ktorý je tlmočníkom toho čo videl a zažil. Je ako každý z priamych účastníkov povstania svojím ľudským spôsobom duchovným poslom svojho národa. Narodil sa 6. decembra 1904 v Polomke okres Brezno nad Hronom. Po ukončení štúdií na vysokej škole zverolekárskej v Brne a absolvovaní školy pre dôstojníkov v zálohe v jazdeckom učilisku v Pardubicích, nastúpil vojenskú službu u jazdeckého pluku 10 ako veterinár v Berehove a u peš. Pluku 45 v Chuste. V roku 1935 ako úspešný jazdec bol premiestnený k jazdeckému učilisku v Pardubicích. Za mobilizácie v roku 1938 bol pridelený ako prednosta veterinárnej služby k 13 peš. Divízii v Kolíne n/Lab. V roku 1939 ako Slovák sa presťahoval s manželkou do Bratislavy v hodnosti štábného kapitána vet., kde musel nastúpiť službu ako prednosta veterinárnej služby u MNO v Bratislave, a pozdejšie ako podplukovník vet. u VPV (Veliteľstvo Pozemného Vojska) v Banskej Bystrici. V tejto funkcii účastnil sa so Slovenskou armádou poľnej služby v Poľsku a na Ukrajine.

Zapojil sa naplno do podzemnej odbojovej činnosti na Slovensku. Spolupracoval vo skupine Dr. Peteleňa, primára nemocnice v B. bystrici a Paulíny Totha, starostu Sokolskej župy zvolenskej. Bol jeden z najbližších spolupracovníkov Gen. Jána Goliana. Toto priateľstvo a známosť sa datuje ešte z jeho pobytu vo Voj. Jazdeckom učilisku. Dňa 29.6.1944 sa účastnil schôdzky ilegálnej Slovenskej národnej rady v Čermosnej ako reprezentant armády spolu s ge, Golia-

nom, majorom Markom a škpt. v zál Polákom. Bol poverenikom NSR pre národnú obranu. Dňa 4.8.1944 bol vyslaný spolu s predsedom KSS Šmidkom do Moskvy ako delegát, aby informoval povolané sovietske kruhy o prípravách na povstanie proti Nemcom a zaistil plnú podporu a spoluprácu Sovietov.

Po vojne sa stal štátnym tajomníkom u MNO, členom tzv. Košickej vlády. V roku 1946 bol menovaný poverenikom vnútra na Slovensku a bol povýšený na generála. Po komunistickom puči vo februári 1948 odmietol spolupracovať s komunistami a vstúpiť do vlády Klementa Gotwalda. Vrátil sa k armáde ako generálny inšpektor branej výchovy. A v máji 1948 opustil Československo spolu s generálom Hasalom a usadil sa vo Spojených štátoch v blízkosti Chicaga ako exulant. Stal sa činným členom a pozdejšie dlhodobým predsedom (25 rokov) československej národnej rady americkej.

Je nositeľom amerického vyznamenania „ Legion of Merit Commanders Degree“, členom republican Presidential Task Force, nositeľom československých vyznamenaní a je autorom mnohých článkov, uverejnených v československých časopisoch v USA.

Ešte pred prekročením hraníc Československa bol naňho vydaný zatykač (čís. Praha B/1-45709/48)

Samotné rozprávanie generála Mikuláša Ferjenčíka o priebehu a udalostiach počas SNP a II. Svetovej vojny, vám prinesieme v budúcom čísle Polomských novínok.